

JAK ZAPROJEKTOWAĆ ŚWIECZNIK

Dziś, kiedy światło elektryczne stosowane jest nie tylko w mieście, ale i na wsi — świece jako źródło oświetlenia straciły na znaczeniu. A jednak trudno nam z nich całkowicie zrezygnować i zdarza się, że dla wytworzenia nastroju, dla nadania uroczystego charakteru przeżywanym chwilom — palimy świece.

Dla celów dekoracyjnych stawiamy w naszych mieszkaniach świece o różnych kształtach, czasem kolorowe, umieszczając je w odpowiednio dobranych świecznikach. I dlatego właśnie warto mieć w domu kuty w żelazie świecznik.

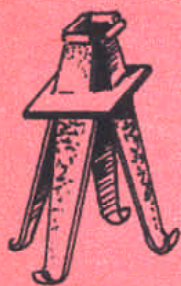
Projektowanie w ogóle, a więc i projektowanie świeczników jest czynnością złożoną, postępującą od abstrakcyjnego pomysłu — do konkretnego modelu. Pierwszy pomysł nie zawsze bywa najlepszy i udany. Należy przemyśleć szereg problemów i wreszcie wybrać najkorzystniejsze rozwiązanie.

Projektowanie świecznika należy przeprowadzać w formie odręcznych szkiców, wyrażających ogólny kształt, poszczególne części oraz określających rodzaj zastosowanych materiałów i przebieg procesu technologicznego.

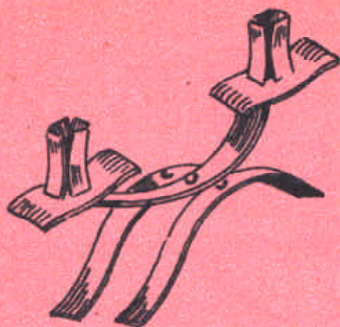
Po wybraniu spośród kilkunastu szkiców koncepcyjnych najlepszego rozwiązania, należy opracować model świecznika, czyli makietę z materiału zastępczego, np. z kartonu. Takie opracowanie pomysłu pozwala na dokonanie prawidłowej oceny całego przedmiotu, jak również poszczególnych jego elementów. Pozwala to wychwycić błędy, jak również zorientować się w problemach technicznych zwią-

☪ projektowaniu świeczników piszemy na str. 83

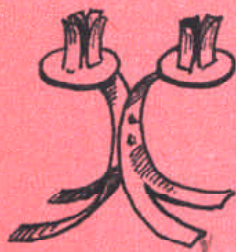
Rys. 1.

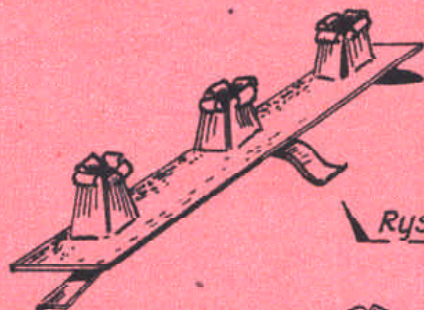
Rys. 2.

Rys. 3.

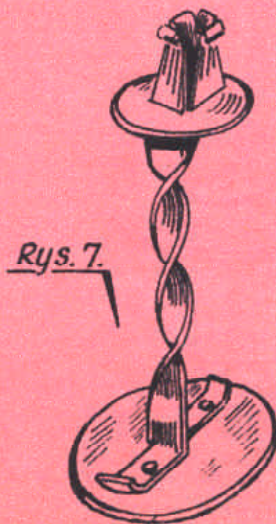
Rys. 4.

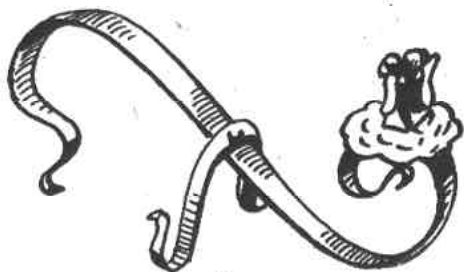
Rys. 5.

Rys. 6.

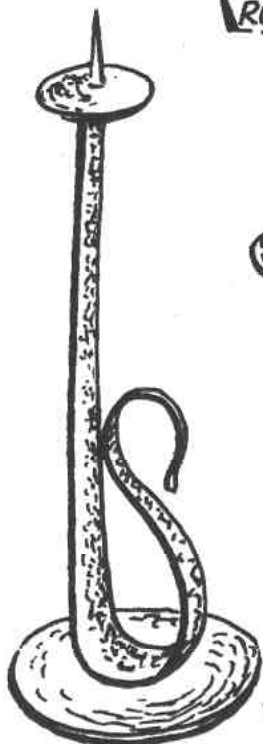
Rys. 7.

Rys. 10.

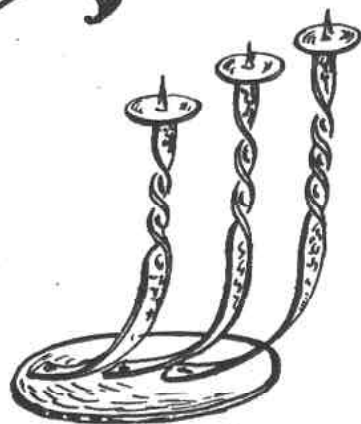
Rys. 8.

Rys. 11.

Rys. 9.

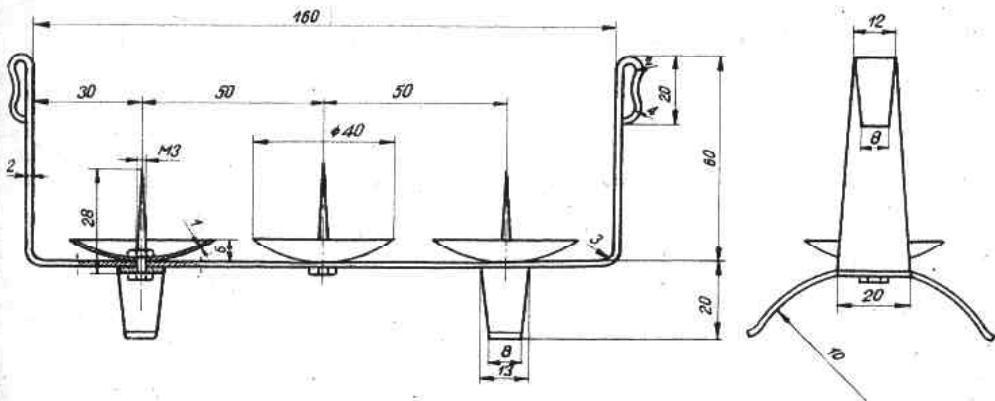

Rys. 12.

Rys. 13.

zanych z późniejszym wytwarzaniem świecznika w materiale właściwym. Dochodzimy w ten sposób do nowej, wybranej koncepcji, którą powinno się jeszcze raz opracować w formie szkicu rysunkowego, a następnie w formie nowego modelu kartonowego.

Po uwzględnieniu wszystkich poprawek należy wykonać zestawieniowy rysunek techniczny zaprojektowanego lichtarza, szczegółowo rysunki poszczególnych jego części, opracować zestawienie materiałów i narzędzi, a następnie zastanowić się nad kolejnością czynności technologicznych.

Rysunki od 1 do 13 przedstawiają różne przykłady rozwiązań konstrukcyjnych świecznika kutego w metalu. Po uważnym przyjrzeniu się proponowanym rozwiązaniom należy wybrać najbardziej odpowiadające konkretnym potrzebom i gustom lub też na ich podstawie opracować własny projekt.

Radzimy nie naśladować wiernie żadnego z załączonych rozwiązań, gdyż celem tych ilustracji, jak zresztą i całego artykułu, jest tylko zachęta do samodzielnego zaprojektowania i wykonania świecznika.

Wypada jeszcze zaznaczyć, że niezbędnym warunkiem poprawnego projektowania i wykonania jest

dobra znajomość właściwości materiałów; w tym wypadku właściwości płaskownika, znajomość elementów konstrukcyjnych i opanowanie umiejętności technologicznych.

Płaskownik możemy kształtować w dowolny sposób. Możemy go przecinać, zginać pod kątem i po łuku, związać, skręcać, zwężać, pilnować pilnikiem, wiercić lub przebijać w nim otwory, nitować, łączyć śrubami, fakturować i uszlachetniać powierzchnię, oksydować, szlifować itd.

Przypominamy, że zagadnienia techniczne dotyczące wykonywania wyrobów z płaskownika były wyczerpująco omówione w cyklu artykułów Jerzego Niebojewskiego, zamieszczonych w dziale „Na warsztacie” w ubiegłych latach pt. „Co i jak można wykonać z walcówki profilowej”. Wyczerpujące wiadomości na ten temat znaleźć też można w podręczniku Ansgarego Morozą pt. „Ślusarstwo” cz. I — Operacje podstawowe (wyd. PWSZ w 1964 r.).

Czytelników, których artykuł ten zachęci do wykonania świeczników, prosimy o nadsyłanie do Redakcji zdjęć lub rysunków przedstawiających świeczniki własnego pomysłu i wykonania.

Michał Rosolak